

Bảy Chúa nhật của Thánh Giuse

Có một truyền thống lâu đời trong Giáo Hội là chuẩn bị mừng lễ Thánh Giuse bằng cách dành bảy Chúa Nhật trước ngày 19 tháng 3 cho Thánh Giuse, để suy niệm bảy nỗi buồn và bảy niềm vui của Ngài.

07-02-2026

Phong tục Bảy Chúa nhật của Thánh Giuse

Đức Giáo Hoàng Grêgôriô XVI, người bắt đầu triều đại giáo hoàng vào năm

1831, đã khuyến khích phong tục dành bảy Chúa Nhật trước ngày 19 tháng 3 cho Thánh Giuse để tưởng nhớ bảy nỗi buồn và niềm vui của Thánh nhân, và ban nhiều ân xá cho lòng sùng kính này. Người kế nhiệm ngài, Đức Giáo Hoàng Piô IX, đã đề nghị các tín hữu cầu nguyện với Thánh Giuse để xoa dịu các đau khổ của Giáo Hội hoàn vũ trong giai đoạn đó.

Bảy Nỗi buồn và Niềm vui của Thánh Giuse

Suy niệm về bảy nỗi buồn và bảy niềm vui của Thánh Giuse là một cách thức truyền thống trong Giáo Hội giúp chúng ta hiểu rõ hơn về Thánh Tổ phụ.

Nỗi buồn thứ nhất: *Bà Maria, mẹ Người, đã thành hôn với Giuse. Nhưng trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. (Mt 1,18)*

Niềm vui thứ nhất: *Sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng: “Này ông Giuse, con cháu Đavít, đừng ngại đón bà Maria vợ ông về, vì người con bà cưu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần. Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên cho con trẻ là Giêsu.” (Mt 1,20-21)*

Nỗi buồn thứ hai: *Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận. (Ga 1,11)*

Niềm vui thứ hai: *Họ liền hối hả ra đi. Đến nơi, họ gặp bà Maria, ông Giuse, cùng với Hài Nhi đặt nằm trong máng cỏ. (Lc 2,16)*

Nỗi buồn thứ ba: *Khi Hài Nhi được đủ tám ngày, nghĩa là đến lúc phải làm lễ cắt bì, người ta đặt tên cho Hài Nhi là Giêsu; đó là tên mà sứ thần đã đặt cho Người trước khi Người được thụ thai trong lòng mẹ. (Lc 2,21)*

Niềm vui thứ ba: *“Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên cho con trẻ là*

Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ.” (Mt 1,21)

Nỗi buồn thứ tư: Ông Simêôn chúc phúc cho hai ông bà, và nói với bà Maria, mẹ của Hài Nhi: “Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên có cho nhiều người Israel ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng; và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra.” (Lc 2,34-35)

Niềm vui thứ tư: “Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ Chúa đã dành sẵn cho muôn dân: Đó là ánh sáng soi đường cho dân ngoại, là vinh quang của Israel Dân Ngài.” (Lc 2,30-32)

Nỗi buồn thứ năm: Sứ thần Chúa hiện ra báo mộng cho ông Giuse rằng: “Này ông, dậy đem Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai Cập, và cứ ở đó cho đến khi tôi báo lại, vì vua Hêrôđê sắp tìm giết Hài Nhi đấy!” (Mt 2,13)

Niềm vui thứ năm: Ông ở đó cho đến khi vua Hêrôđê băng hà, để ứng nghiệm lời Chúa phán xưa qua miệng ngôn sứ: Ta đã gọi con Ta ra khỏi Ai Cập. (Mt 2,15)

Nỗi buồn thứ sáu: Ông liền trở dậy đưa Hài Nhi và mẹ Người về đất Israel. Nhưng vì nghe biết Áckhêlao đã kế vị vua cha là Hêrôđê, cai trị miền Giuđê, nên ông sợ không dám về đó. Rồi sau khi được báo mộng, ông lui về miền Galilê. (Mt 2,22)

Niềm vui thứ sáu: Ông đến ở tại một thành kia gọi là Nadarét, để ứng nghiệm lời đã phán qua miệng các ngôn sứ rằng: Người sẽ được gọi là người Nadarét. (Mt 2,23)

Nỗi buồn thứ bảy: Ông bà cứ tưởng là cậu về chung với đoàn lũ hành, nên sau một ngày đường, mới đi tìm kiếm giữa đám bà con và người quen thuộc. Không thấy con đâu, hai ông bà trở lại Giêrusalem mà tìm. (Lc 2,44-45)

Niềm vui thứ bảy: Sau ba ngày, hai ông bà mới tìm thấy con trong Đền Thờ, đang ngồi giữa các thầy dạy, vừa nghe họ, vừa đặt câu hỏi. (Lc 2,46)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/bay-chua-nhat-cua-thanh-
giuse/](https://opusdei.org/vi-vn/article/bay-chua-nhat-cua-thanh-giuse/) (20-03-2026)